

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 30 Μαΐου 1991, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργανώσεως Συναυλιών

Πέτρος Παπασαραντόπουλος

Άλκης Μπαλτάς

Παναγιώτης Μπακατσής

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Δημήτριος Θέμελης

Παύλος Καϊμάκης

Κώστας Γριμάλδης

Οδυσσέας Κούζωφ

Γεώργιος Γράλιστας

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσιδου

Εξώφυλλο προγράμματος: Σύνθεση του ηπειρώτη καλλιτέχνη Γιάννη Κολέφα.

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

MARC GRAUWELS

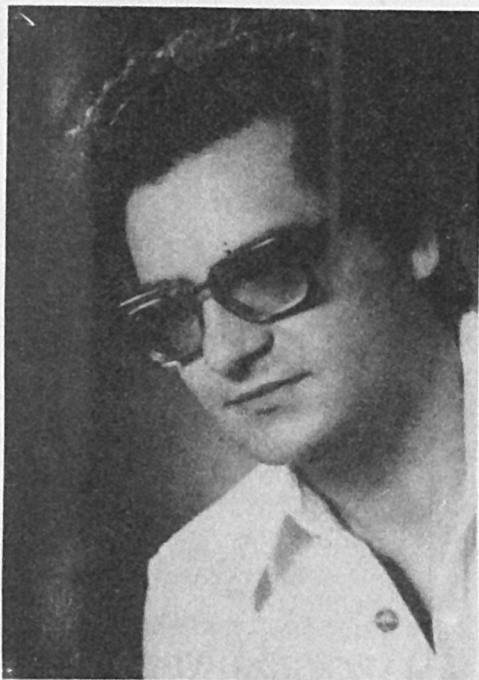
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.)

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, που ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίως φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη όπου σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με το Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης Μουσικά Νιάτα πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

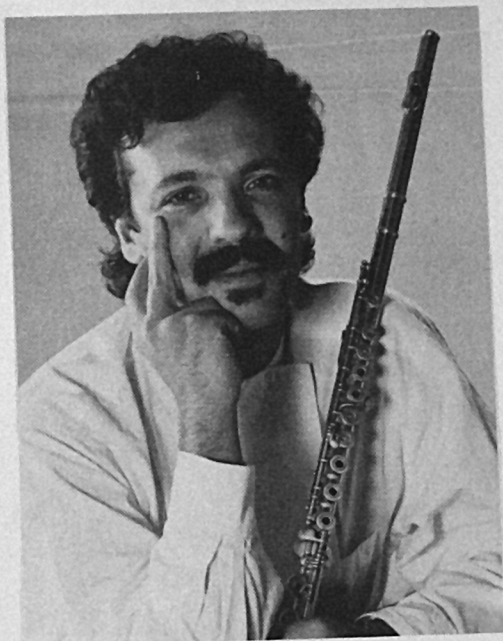
Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και έχει δώσει πολλές συναυλίες συμφωνικής μουσικής και παραστάσεις όπερας στην Ιταλία, Γερμανία, Βουλγαρία, Πολωνία, Αυστρία, Βέλγιο, Σοβιετική Ένωση και σ' άλλες χώρες. Έχει διευθύνει έργα Ελλήνων και ξένων συνθετών για ηχογραφήσεις από την ΕΡΤ, τη Βελγική και την Ιταλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση.

Σαν συνθέτης έχει γράψει έργα συμφωνικής μουσικής, χορωδιακά, μουσικής δωματίου κ.ά.

Ο Άλκης Μπαλτάς είναι ένα από τα ιδρυτικά στελέχη και μέλη σήμερα της οργανωτικής επιτροπής των Διεθνών Μουσικών Ημερών, που διοργανώνει η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Από το 1983 είναι διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

MARC GRAUWELS

Γεννήθηκε το 1954 στην Οστάνδη. Στην αρχή σπούδασε μουσική στο Βέλγιο και συνέχισε τις σπουδές του στο Λονδίνο με τον James Galway και στο Παρίσι με τον Christian Larde. Αρχικά ήταν σολίστ φλάουτο στην Εθνική Όπερα των Βρυξελλών και αργότερα σόλο φλαουτίστας στη Νέα Συμφωνική Ορχήστρα της Βελγικής Ραδιοτηλεόρασης. Διδάσκει φλάουτο στο Βασιλικό Ωδείο των Βρυξελλών.

Υπήρξε προσκαλεσμένος σολίστ σε πολλά διεθνή φεστιβάλ στη Γερμανία, Βέλγιο, Ισπανία, Γαλλία, Μεγ. Βρετανία, Ελλάδα, Ολλανδία, Ιταλία, Ιαπωνία, Πολωνία, Quebec και Η.Π.Α.

Ο Marc Grauwels έχει ασχοληθεί με όλα τα είδη μουσικής: κλασική, σύγχρονη, τζαζ και αργεντινικού ταγκό, μουσική δωματίου, μουσική κοντσέρτων, μουσική για σόλο φλάουτο ή με κιθάρα, με άρπα, με πιάνο.

Έπαιξε υπό τη διεύθυνση του Nino Rota και Astor Piazzolla, τη σύνθεσή τους «Ιστορία του tango» για φλάουτο και κιθάρα, αφιερωμένη στον ίδιο και στον Guy Lukowski.

Το 1986 έπαιξε σόλο στην παγκόσμια ορχήστρα που διηύθυνε ο φημισμένος C.M. Giulini και το 1987 η Βελγική Ραδιοτηλεόραση και Ευρωπαϊκή Κοινότητα διάλεξαν video - clip του Grauwels για την Eurovision.

Ο Marc Grauwels είναι ένας από τους ελάχιστους φλαουτίστες που δίνει ρεσιτάλ χωρίς συνοδεία.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

W.A. MOZART:
(1756 - 1791)

Così fan tutte,
Εισαγωγή.

W.A. MOZART:

Andante και Rondo για φλάουτο και ορχήστρα,
σε do μείζονα, KV 315, KV 373.

Φλάουτο: **MARC GRAUWELS**

G. FAURÉ:
(1845 - 1924)

Berceuse, έργο 16 για φλάουτο και ορχήστρα
δωματίου.

Morceau de concours
για φλάουτο και ορχήστρα εγχόρδων.

Fantaisie, έργο 79, για φλάουτο και ορχήστρα
δωματίου

Φλάουτο: **MARC GRAUWELS**

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

G. BIZET:
(1838 - 1875)

Σουίτα αρ. 1 από την όπερα Κάρμεν. -

- I. Les Toréadors
- II. Prélude
- III. Aragonaise
- IV. Sequidille
- V. Les dragons d' Alcalá.

Σουίτα αρ. 2.

- I. Marche des Contrebandiers
- II. Habanera
- III. Chanson du Toréador
- IV. La Garde Montante
- V. Danse Bohème.

WOLFGANG AMADEUS MOZART

«COSI FAN TUTTE», ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ, Κ. V. 588.

Το κείμενο της όπερας «Έτσι κάνουν όλες» έγραψε ο Λορέντζο ντα Πόντε (1749 - 1838) κατά παραγγελία του αυτοκράτορα Ιωσήφ II. Ο ίδιος ο αυτοκράτορας ζήτησε από τον ντα Πόντε να έχει η όπερα σαν θέμα της την πίστη των γυναικών στους άντρες τους.

Ο Μότσαρτ στα τέλη του έτους 1789 βρισκόταν σε άσχημη οικονομική κατάσταση. Για το λόγο αυτό ασχολήθηκε αμέσως με τη σύνθεση της όπερας ώστε σύντομα να εισπράξει την αμοιβή των 200 δουκάτων, που πρόσφερε ο αυτοκράτορας. Η πρεμιέρα του έργου δόθηκε στη Βιέννη την 26η Ιανουαρίου του 1790. Την Εθνική - Αυλική ορχήστρα διηύθυνε ο συνθέτης. Το έργο παρουσιάστηκε με τον τίτλο «έτσι κάνουν όλες ή το σχολείο των ερωτευμένων».

Η εισαγωγή αρχίζει με δυνατές συγχορδίες, που εναλλάσσονται με απαλές ήρεμες φράσεις του όμποε. Αμέσως μετά το σύντομο αυτό αρχικό αργό μέρος ακολουθεί χωρίς διακοπή το γρήγορο τμήμα της εισαγωγής. Η φρεσκάδα εδώ της μουσικής έμπνευσης, η αριστοτεχνική ανάπτυξη των μουσικών ιδεών και η θαυμαστή ενορχήστρωση φέρουν τη σφραγίδα της μεγαλοφυΐας του Μότσαρτ.

Α. Μπαλτάς

WOLFGANG AMADEUS MOZART

ANDANTE ΓΙΑ ΦΛΑΟΥΤΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΝΤΟ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΚV 315, RONDO ΓΙΑ ΦΛΑΟΥΤΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΚV 373.

Ο Μότσαρτ έγραψε το andante για φλάουτο και ορχήστρα σε ντο μείζονα πιθανόν το 1778 στο Mannheim μαζί με δύο κοντσέρτα για φλάουτο και ορχήστρα, που ήταν παραγγελία ενός Ολλανδού φλαουτίστα. Το andante αυτό έχει χαρακτήρα ρομάντσας, και μολονότι τεχνικά δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες δυσκολίες, χρησιμοποιεί όλες τις δυνατότητες του οργάνου.

Το rondo, γραμμένο για βιολί και ορχήστρα, είναι έργο του 1781. Είναι απλό και χαριτωμένο, χωρίς ιδιαίτερες δεξιότητες απαιτήσεις. Το κομμάτι βασίζεται στην κανονική φόρμα του rondo, στα επεισόδια επεξεργάζεται και μοτίβα από το ρεφραίν, τα οποία συνδυάζει και με νέα μοτίβα.

Evelin Voigtmann

GABRIEL FAURÉ

*BERCEUSE ΕΡΓΟ 16, MORCEAU DE CONCOURS KAI FANTAISIE
ΕΡΓΟ 79 ΓΙΑ ΦΛΑΟΥΤΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΔΩΜΑΤΙΟΥ.*

Η μουσική παραγωγή του Φωρέ μπορεί να χωρισθεί σε τρεις περιόδους: η πρώτη, μέχρι το 1880, είναι ακόμη πολύ ρομαντική, η δεύτερη (1881 - 1902) είναι η πιο αντιπροσωπευτική της προσωπικότητας του συνθέτη, με μια ορχήστρα με λαμπερά και ζεστά χρώματα, και η τρίτη (μετά το 1902), περίοδος κατά την οποία ο συνθέτης είναι πλέον κουφός, χαρακτηρίζεται από περισσότερη ασκητικότητα και εσωτερικότητα.

Τα δύο πρώτα κομμάτια ανήκουν στην πρώτη περίοδο του συνθέτη και το τρίτο στη δεύτερη. Το *berceuse* (νανούρισμα) γράφηκε από τον Φωρέ για βιολί και πιάνο και παίζεται σε μεταγραφή για φλάουτο και ορχήστρα από τον Yoan Talmi. Χαρακτηριστικό του η ήρεμη μελωδία στο φλάουτο, που συνοδεύεται από την ορχήστρα σε λικνιστικό ρυθμό.

Το δεύτερο κομμάτι, αρχικά για φλάουτο και πιάνο, ακούγεται ενορχηστρωμένο επίσης απ' τον Yoan Talmi. Τα *morceaux de concours* ήταν κομμάτια που παίζονταν στα *salons* της εποχής (όπου και σύχναζε ο Φωρέ) σαν ένα είδος παρουσίασης των δεξιολογικών ικανοτήτων γνωστών εκτελεστών της εποχής. Στο συγκεκριμένο κομμάτι, παρόλο που απαιτεί απόλυτη δεξιολογία από τον εκτελεστή, ο συνθέτης συνδυάζει πολύ πετυχημένα τη λυρική έκφραση με τη ρομαντική διάθεση.

Η φαντασία για φλάουτο και πιάνο (ενορχηστρωμένη πάλι απ' τον Yoan Talmi) γράφηκε αρχικά ως κομμάτι για τις εξετάσεις στο Ωδείο του Παρισιού το 1898, όπου ο Φωρέ ήταν καθηγητής σύνθεσης. Χωρίζεται σε δύο ενότητες, απ' τις οποίες η πρώτη έχει χαρακτήρα *sicilienne* με μια θαυμάσια μελωδία στο φλάουτο και μια διακριτική καντέντσα που συνοδεύεται από την ορχήστρα. Η δεύτερη είναι ένα αρκετά θεαματικό *allegro*, όπου κυριαρχεί και πάλι το δεξιολογικό στοιχείο.

Evelin Voigtmann

Ο Ζωρζ Μπιζέ πέθανε σε ηλικία μόλις τριανταεπτά χρόνων. Παρά το σύντομο της ζωής του άφησε ένα πλούσιο συνθετικό έργο από το οποίο ξεχωρίζει η αριστουργηματική του όπερα «Κάρμεν».

Ο Μπιζέ έγραψε την όπερα την τελευταία χρονιά της ζωής του το 1875 μετά από παραγγελία της Όπερα - Κωμίκ του Παρισιού. Το έργο, που βασίζεται στην ομώνυμη νουβέλα του Προσπέρ Μεριμέ, πρωτοπαίχτηκε στις 3 Μαρτίου του 1875. Η υπόθεση διαδραματίζεται στη Σεβίλη της Ισπανίας. Περιστρέφεται γύρω από τον έρωτα της Κάρμεν με τον Ντον Χοζέ. Η Κάρμεν, μετά από έναν καυγά στο εργοστάσιο καπνού όπου εργαζόταν, οδηγείται στη φυλακή. Ο Ντον Χοζέ που ήταν αρχηγός της φρουράς την ερωτεύεται και την αφήνει ελεύθερη. Ο Ντον Χοζέ τιμωρείται με φυλάκιση.

Στη δεύτερη πράξη της όπερας η Κάρμεν γνωρίζεται και ερωτεύεται τον ξακουσμένο ταυρομάχο Εσκαμίλιο. Εμφανίζεται ο Ντον Χοζέ που στο μεταξύ αποφυλακίστηκε. Φιλονικεί με έναν ανώτερο του αξιωματικό και ερωτευμένος πάντα με την Κάρμεν την ακολουθεί απελπισμένος στα βουνά καθώς εκείνη του είχε ζητήσει.

Η τρίτη πράξη μας μεταφέρει στα βουνά όπου βρίσκονται όλοι οι εκτός νόμου (λαθρέμποροι, ληστές). Η Κάρμεν έχει βαρεθεί τον Ντον Χοζέ και τον διώχνει. Η πιστή αρραβωνιαστικιά του Ντον Χοζέ, Μικαέλα, τον ειδοποιεί να πάει γρήγορα στη μητέρα του που πεθαίνει. Εκείνος φεύγει ακούγοντας από μακριά το θριαμβευτικό τραγούδι του αντίζηλου του Εσκαμίλιο.

Η τέταρτη και τελευταία πράξη της όπερας διαδραματίζεται στην πλατεία της Σεβίλης, στην είσοδο της αρένας. Είναι η μέρα της ταυρομαχίας. Ο Ντον Χοζέ πλησιάζει την Κάρμεν και την ικετεύει να γυρίσει κοντά του. Εκείνη αρνείται και του πετάει το δαχτυλίδι που κάποτε εκείνος της χάρισε. Ομολογεί τον έρωτά της για τον Εσκαμίλιο, ενώ τη στιγμή εκείνη από την αρένα ακούγονται οι ιαχές για τη νέα νίκη του διάσημου ταυρομάχου. Ο Ντον Χοζέ σε έξαλλη κατάσταση μαχαιρώνει την Κάρμεν και παραδίνεται στη φρουρά.

Οι συμφωνικές σουίτες 1 και αρ. 2 είναι από διάφορα σημεία της όπερας.

Το πρώτο κομμάτι είναι η ορχηστρική εισαγωγή της όπερας.

Το δεύτερο είναι από το προλούδιο λίγο πριν την έναρξη της πρώτης πράξης και περιέχει το τραγικό θέμα του θανάτου της Κάρμεν.

Η *Aragonaise*, που ακολουθεί, είναι η ορχηστρική εισαγωγή της 4ης πράξης.

Η *Sequidille* είναι το γοητευτικό τραγούδι της Κάρμεν, στην πρώτη πράξη, που σαγηνεύει τον Ντον Χοζέ και την βοηθά να δραπετεύσει.

Το «*Dragons d' Alcala*» (οι δραγώνοι της Αλκάλα) είναι το ορχηστρικό

ιντερμέτζο ανάμεσα στην πρώτη και δεύτερη πράξη.

Το πρώτο κομμάτι της δεύτερης σουίτας είναι η αρχή της τρίτης πράξης. Είναι το τραγούδι των λαθρεμπόρων - Marche des contrebandiers - κατά την πορεία τους πάνω στο βουνό όπου κρύβονται.

Ακολουθεί η θαυμάσια Habanera, το τραγούδι με το οποίο πρωτοεμφανίζεται η Κάρμεν στην πρώτη πράξη της όπερας.

Στο τραγούδι του ταυρομάχου (Chanson du Toréador), από τη δεύτερη πράξη της όπερας, ο Εσκαμίλιο πίνοντας διηγείται στους φίλους του την τελευταία μεγάλη του νίκη στην αρένα της Γρανάδα. Η Κάρμεν τον ακούει γοητευμένη.

Όταν στην πρώτη πράξη εμφανίζεται η φρουρά των στρατιωτών (La Garde Montante) την ακολουθούν πολλά παιδιά τραγουδώντας.

Το τελευταίο κομμάτι της 2ης σουίτας είναι η αρχή της δεύτερης πράξης. Στην ταβέρνα όπου η Κάρμεν θα γνωρίσει τον Εσκαμίλιο μερικοί τσιγγάνοι τραγουδούν και χορεύουν.

Η μουσική της «Κάρμεν» είναι γραμμένη γεμάτη πηγαία έμπνευση. Αν και ο Μπιζέ κατηγορήθηκε για βαγκνερισμό (για το αρμονικό του ιδίωμα), η τέχνη του Γάλλου συνθέτη μας δίνει με τον πιό εντυπωσιακό τρόπο το φως και την αυθόρμητη έκφραση του ευρωπαϊκού νότου, μια έκφραση τελείως διαφορετική από εκείνη του Ριχάρδου Βάγκνερ. Όπως είπε ο Νίτσε, ο Μπιζέ είναι ο «σημαντικότερος πρόμαχος των δικαιωμάτων της Μεσογείου».

Α. Μπαλτάς

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΘΕΑΤΡΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ, ΑΘΗΝΑ

Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου 1991, ώρα 9.00 μ.μ.

Διευθυντής ορχήστρας: **ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ**

Σολιστ: **ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ** (μπάσο)

Πρόγραμμα: **ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ**: Από τη Χορευτική Σουίτα «Ελληνική Αποκρή»,
πάνω σε λαϊκά θέματα.

DIMITRI SOSTAKOVITSCH: Συμφωνία αρ. 13, «Babi yar» έργο 13, για σόλο
μπάσο, ανδρική χορωδία και ορχήστρα, πάνω σε ποιήματα του Jewtuschenko.

Συμμετέχει: **ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ**

Διδασκαλία χορωδίας: **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ**

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Μίκης Μιχαηλίδης
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικιάκης
Φάνης Καπλανίδης
Ντάρια Κάτσιου
Στάθα Γκουτζικά
Μαρία Σουέρεφ
Μαρία Δρούγου
Νεοκλής Νικολαΐδης
Φώτω Θεοφάνους
Στέργιος Γαργάλας
Λιλιάνα Πέτκοβα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Παρασκευή Μπακατσή
Μίμης Τοπτσίδης
Ανθή Τζίμα
Πολυξένη Χαριζοπούλου
Αχιλλέας Καπλανίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Μαρία Χρυσάφη

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλικά
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπικά
Χρήστος Βλάχος
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Μαρία Κυριακού

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Δημήτρης Πάτρας
Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Αικατερίνη
Άγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Ελένη Μπουλασίκη
Πολύβιος Καρατζίβας
Γιάννης Πολυμενέρης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος
Νίκος Κουκής
Ηλίας Μακοβέι

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Σμιθ
Δημήτριος Κισλάς
Χρήστος Γραονιδής
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Άγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρόγκας
Μαρίνα Ιορδανίδου

ΚΟΡΝΑ

Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς
Κλεάνθης Ζαρίμπας

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Ευάγγελος Γκεμιτζής
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Αβράμογλου
Δημήτρης Κορατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Δημήτριος Νέτσκας
Φώτης Δράκος
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Γιώργος Τηνιακούδης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Αναστάσιος Βασιλείαδης

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Εισιτήρια για τις συναυλίες από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους
τηλ. 283.244 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ.
(6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ., τηλ. 221.185 και 260.620.

Φωτοσύνθεση, Φιλμ, Εκτύπωση: ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ,
Ολυμπίας 47, 543 52 - Α. Τούμπα - Τηλ. 933.508

Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης